

Ünnepi beszéd

Március 15.

Kiss Zoltán alezredes

Tisztel Hölgyeim és Uraim! Kedves Egybegyűltek!

Felemelő érzés ismét együtt ünnepelni, az elmúlt két év megannyi megpróbáltatása után.

Amikor március 15-t ünnepeljük, sokszor felvetődik magamban a kérdés, hogy ez a 174-el ezelőtti történelmi esemény kiben milyen gondolatokat érzéseket vált ki. Bátorság. Reménység. Tett. Tenni Akarás. Cselekedet. Nemzet. Magyarság. Forradalom. Pilvax. Petőfi. Ifjak. Esős nap. 12 pont. Szabadságkorlátozás. Szabadság.

Sokszor a hétköznapi szavak olyan egyértelműek számunkra. Megtapasztalhattuk az elmúlt két évben azt az érzést, amit érezhettek 174 évvel ezelőtt azok a bátor ifjak, akik merték hallatni a hangjukat. Bátrak voltak és szolgálatkészek. Ez a legfőbb erénye a magyar népnek bárhol is legyünk a mai nap mindenki számára ugyanazt jelenti.

A ma is szorosán körülöttünk zajló események is azt erősítik bennem, hogy össze kell fogni, és egy olyan példátlan támaszt kell nyújtani, ami segít, hogy a reményt senki ne veszítse el.

Az idei év sem átlagos olyan csaták vívódnak körülöttünk, ami akarva akaratlanul befolyásolja mindennapjainkat. Ezért a mai nap még inkább jelentőségteljes. Az eddigi összefogás egy másik nép magyarjai és nem magyarjaiért szívmengető.

A katonák, mi nap mint nap azon vagyunk, hogy szolgáljuk a magyar népet és megvédjük, ha a helyzet megkívánja. A békét és a magyar ember biztonságát őrizzük. Ez volt és ez is lesz a cél.

Petzelt József honvédtiszt előtt 1977-óta emlékezünk meg minden évben. Az utókor az első magyar mérnökképzés tudósa, tanára, professzor, térképészet és földmérés atyaként végül, de nem utolsó sorban a szabadságharc szervezőjeként tartja számon. Ma a szentendrei VSZC Petzelt József Technikum és Szakképző Iskola nevét viseli. Életének fontos momentuma, hogy osztrák származású tudósként a magyar nemzet politikai önállóságának megteremtésében vállalt kulcsszerepet. Kiemelkedő szerepe volt a függetlenség reményében élő

ország honvédelmének alakításában. Sajnos munkássága korai halála miatt ne teljesedhetett ki.

Március 15. jelkép lett, jelképe és szimbóluma nemcsak egyetlen tavaszi napnak, hanem az azt követő másfél esztendőnek, és a további magyar történelmi eseménynek, szabadság-küzdelmének. A magyarság szívében – határon innen és túl – azóta nemzeti ünnepként él ez a nap. '48 tavasza a szabadság reményét hozta, pedig az önkényuralmat védelmezők igyekeztek megfélemlíteni az embereket. A márciusi ifjak tette, azonban nem tűnt, nem tűnhet el nyomtalanul a magyar szívekből. Március 15. történelmi pillanatában évszázadok erőfeszítési találkozottak és kaptak, újabb erőre, megmutatva mire képes az egymással összefogó magyar nemzet. A küzdelem vállalása, a tenni akarás még a forradalom és szabadságharc leverése ellenére is elérte célját, a nemzeti alapértékek megmaradtak, a társadalom átalakulását nem lehetett megállítani, a márciusi ifjak bátorsága, kitartása hozzájárult a polgári Magyarország alapjainak lerakásához.

Március 15-e példát ad nekünk. Egy ország polgárai akkor boldogok, ha képesek megvalósítani elképzeléseiket.

Emlékezzünk mindazokra, akik miatt minden tavaszunk a szabadság, a hűség, a remény ünnepe lehet. Engedjenek meg nekem kettő idézetet a mai nap gondolatihoz:

az egyiket Jókai Mór tollából:

„...a szabadságot, hazát, nemzeti nagyságot nem adják ingyen az istenek. Kincsekért kincseket adtunk. De ezek a kincsek nem vesznek el soha: megmaradnak utódainknak, maguktól tovább nőnek.”

A másikat pedig Kossuth Lajos tollából:

„A haza örök, s nem csak az iránt tartozunk kötelességgel, amely van, hanem az iránt is, amely lehet, s lesz.”

A hadisírgondozás, a hősi emlékhelyek ápolásának nemes ügye nem csak a nemzet és a fegyveres erők kapcsolatának erősítése szempontjából stratégiai fontosságú, hanem azért is, mert nem pusztán eszmékre van szükségünk a megmaradáshoz, hanem magasztos tartalommal bíró helyszínekre is, ahol emelkedett lélekkel tiszteleghetünk.

Végezetül pedig Kívánom magunknak, mindannyiunknak, hogy buzdítson bennünket az elődök nagyszerű példája, és sarkalljon minket olyan cselekedetekre, amelyekkel nyomukba léphetünk!

Köszönöm a megtisztelő figyelmet!